

науково-обґрунтованих нормативів в ринкових умовах є одним із найважливіших завдань фінансово-економічної служби. При нормуванні оборотних засобів сільськогосподарських підприємств необхідно виходити з наступних принципів:

— визначення нормативів повинно здійснюватись на науково-обґрунтованій основі і враховувати особливості умов виробництва продукції, а також технічні, організаційні та економічні зміни, що відбуваються у виробничій діяльності кожного підприємства;

— норми та нормативи оборотних засобів мають бути реальними і достатніми для забезпечення нормативних умов виробництва;

— розробка норм і нормативів оборотних активів повинна здійснюватись безпосередньо підприємствами, які знають свої ресурсні можливості і резерви та зацікавлені в їх ефективному використанні;

— підприємства мають бути матеріально зацікавлені у встановленні необхідного розміру нормативів власних оборотних засобів.

Визначення потреби у власних оборотних засобах на нормативному рівні дає змогу раціонально формувати і використовувати капітал підприємства. Нормативи мають являти собою науково-обґрунтовані розрахункові розміри, які відображають кількісне співвідношення між виходом продукції і ресурсами, витраченими на її виробництво. У сучасних умовах, коли одним з головних завдань сільськогосподарських підприємств є скорочення витрат на виробництво продукції, нормування запасів товарно-матеріальних цінностей в значній мірі сприятиме економному їх користуванню та підвищенню прибутковості сільськогосподарських підприємств.

МЕХАНІЗМ ФІНАНСУВАННЯ НОВОСТВОРЕНОГО ПІДПРИЄМСТВА

Гармашева І.П., магістр,
Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка*

В економічній літературі поняття фінансовий (фінансово-кредитний) механізм використовується досить широко. Але єдиної думки щодо його визначення та його складових не існує.

---

* Науковий керівник – Дудник О.В., асистент

На нашу думку, при розгляді питання фінансування новоствореного підприємства поняття “фінансовий механізм” слід розглядати як сукупність методів і форм, інструментів, прийомів і важелів впливу на стан та розвиток підприємства. Даний підхід відображає зовнішню дію функціонування фінансів підприємств, характеризує фінанси як вирішальний фактор впливу на економічний стан підприємства.

Фінансові методи – це способи впливу фінансових відносин на господарський процес. Цей вплив здійснюється через управління рухом фінансових ресурсів, порівняння витрат і результатів, матеріальне стимулювання і відповідальність за ефективне використання грошових фондів. Фінансові методи становлять основу фінансового механізму, до них відносять: планування і прогнозування, інвестування, кредитування і самокредитування, оподаткування, матеріальне стимулювання і відповідальність, страхування, заставні, трансфертні, трастові операції, оренду, лізинг, факторинг та ін. Дія фінансових методів виявляється в утворенні й використанні різних грошових фондів.

Фінансовий важіль є прийомом дії фінансового методу. У фінансовому механізмі важливу роль відіграють такі фінансові важелі: прибуток, дохід, чистий грошовий потік, амортизаційні відрахування, фінансові санкції, ціни, орендна плата, дивіденди, відсоткові ставки за позиками, депозитами і облігаціями, інвестиції, валютні курси та ін. економічні важелі.

Ефективність і дія фінансового механізму залежать від правового, нормативного та інформаційного забезпечення. До правового забезпечення входять законодавчі акти, постанови, накази та інші правові документи органів управління. Нормативне забезпечення функціонування фінансового механізму становлять інструкції, нормативи, норми, тарифні ставки, методичні вказівки і роз'яснення. Інформаційне забезпечення складається з різного роду фінансово-економічної інформації. До такої інформації передусім відносять дані про фінансовий стан суб'єктів господарювання, фінансові процеси на внутрішньому і міжнародному ринках.

Система фінансових інструментів — це сукупність зобов'язань, що забезпечують реалізацію окремих запланованих управлінських рішень підприємства: платіжні інструменти, кредитні та депозитні інструменти, інструменти інвестування та страхування і інші види фінансових інструментів.

При відкритті власної справи підприємець зіштовхується з проблемою фінансування. Основними джерелами залучення

фінансових ресурсів, в цьому випадку, є власні грошові кошти та кредити (позички). Останні є досить складними в залученні, через високі відсоткові ставки, а також низьку привабливість малих підприємств як позичальників. Об'єктивну оцінку кредитоспроможності підприємця значно ускладнює відсутність прозорості економічної діяльності, низька податкова культура, низька якість складених бізнес-планів і пакету документів, відсутність кредитної історії.

Надійним та необхідним інформаційним підґрунтям для функціонування підприємництва та залучення зовнішніх джерел фінансування є якісний прогноз фінансових результатів діяльності підприємства в поєднанні з комплексною діагностикою отриманих даних щодо прийняття поточних і стратегічних рішень. Можливість максимально комплексно підійти до даного питання надає метод прогнозної фінансової звітності, що включає розробку прогнозного балансу та звіту про фінансові результати підприємства. Це пояснюється тим, що в результаті його використання прогноуються не поодинокі показники (наприклад, обсяг реалізації), а усі значимі результати діяльності підприємства. Точність і ефективність побудованої моделі прогнозу будуть безпосередньо залежати від правильності підбору даних, обсягів статистичної інформації щодо результатів діяльності підприємства за попередні періоди та ступеню врахування чинників зовнішнього середовища, що прямо або опосередковано впливають на діяльність підприємства.

Також, надважливим для розвитку підприємництва в Україні є політика держави, що має бути направлена на створення спеціальних умов функціонування підприємництва, в яких вони могли б користуватися, наприклад, позиковими коштами і гарантувати їх повернення або мати додаткові відстрочення по виплатах, або найменшу податкову ставку

ФАКТОРИ ІНТЕНСИФІКАЦІЇ МОЛОЧНОГО СКОТАРСТВА

*Гіржева О.М., викладач,
Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка*

Економічна ситуація, яка склалася нині в сільському господарстві України, є надто складною. Проблема росту та підвищення ефективності виробництва молока набула особливості